

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

DE DIJOURS A DIJOURS

El rey se 'n ha anat a viatge, sense deixar qui 'l representi durant la seva absència, en el lloch més eminent de la governació del Estat. Nosaltres no hi tenim res que dir; així se demostrarà lo que ja sabíam, així es: que podem viure sense rey.

Del viatge de D. Alfonso no se 'n parla gayre, y no obstant deu tenir la seva importància, ab sols considerar qu' en las qüestions diplomàtiques qu' estan avuy sobre 'l tapet, y especialment en la del Marroch, l' Alemanya representa tot lo contrari de lo que representan la Fransa y l' Inglaterra, las dos nacions últimament visitadas pel mateix D. Alfonso, y no 's comprén el miracle d' equilibri que 'ns permeti estar bé ab aquéstas, sense posarnos malament ab aquélla y vice-versa. Un secret presentiment ens diu que quan vingui 'l cas totas juntas ens tractarán de amich, y que si 's trenca alguns plats, ja saben ellas qui 'ls pagarà. Y 'l rey que vaja viatjant ¡mal viatge 'l món dolent!

La ausencia del jefe del Estat sense haver deixat qui 'l representi, podria portar una complicació may vista, en el cas de que 's promogués una crisis ministerial. Perque ¿en mans de qui anirían a posar las sevas carteras els ministres dimittents? Ab aixó no s' hi ha pensat, y en certa manera 's comprén que no s' hi pensés tenint en compte que 'l ministeri lliberal, després de l' última crisis, es mort desde 'l dia mateix en que va constituirse, y tan mort que ja es al Purgatori en calitat de ministeri d' animas. A la tornada del rey, que coincidirà ab la constitució definitiva del Congrés, probablement el traurán de pena. Se suposa qu' en Moret anirà a reemplaçar-lo en el lloch del torment, y que després será cridat en Weyler, pera que al fi pugui tornar en Maura, ab el qual haurém arribat fins al any 1907 y probablement al 1908, sense que els governs de la monarquia hajan hagut de trencarse 'l cap fent un pressupost que respongui mitjanament a las necessitats del país. ¡Y aixís es com ens van regerant!

En el Congrés continúa la discussió d' actas. Encare que n' han passadas de molt brutas, ara 'ns trobém al cap-de-vall y abocan el pòsit de la gerra, qu' es realment asquerós.

Dimecres va discutirse l' acta de Sequeros, en qual districte se 'n van fer de totes midas. Obran en l' expedient candidaturas repartidas pel governador de Salamanca en persona, que deyan:

CANDIDATURA DE S. M.
Diego Fernández Arias

A un gobernador tan aixerit que fa servir la S y la M per recomenar una candidatura, ja podrián nombrarlo ministre de S. M.

La discussió del acta de Sequeros sigué acalorada y tempestuosa, creuhantse entre 'ls ministerials y 'ls villaverdistas piropos rodons y durs com palets de riera. Aixís, mentres el Sr. Armiñán va nomenar als villaverdistas «*cadetes de Gascona*», en Maldonado va dir que 'ls ministerials eran «*los Niños de Eciija*».

Avants a la majoria hi havia *niños góticos*... ara els *niños son de Eciija*. No 's podrá dir que no progressém.

Totas aquestas miserias de la política al us, política immoral y de rebaixament, sense dignitat ni vergonya, van semblar eclipsarse de moment ab la pre-

El zar fent probas

—¡Dimontri de llum!... Per més que bufo, no vol apagarse.

sencia a Madrid de vuit voluntaris catalans de la guerra de Africa. L' aspecte dels heroes de la barretina va fer reviscolar per un moment els recorts dels dias en qu' Espanya tenia encare personalitat en el mon, y 'ls espanyols sense distinció de partits ni de regions se commovían al nom sagrat de la mare patria. Han fet més bé per Catalunya, li han captat a Catalunya més simpatias aquells vuit homes rüdos y vells, que tots els companys de causa ab las sevas infulas y pretensions. Per aixó 'ls regionalistas ni tan sols han sapigut associarse a la manifestació, ni tampoch agrahir lo més mínim las corrents de simpatia

que han despertat ab sa presencia 'ls voluntaris catalans. Bé es veritat que, segons ells, per més néts dels almogàvers que fossin, pel mer fet de donar la vida per la patria espanyola, no eran més que una colla de ilusos y de ximplés.

No es que creguém nosaltres que 'ls sentiments consoladors que han promogut els voluntaris, en els moltíssims y grandiosos obsequis de que han sigut objecte, puguin tenir trascendencia momentánea. La pobra Espanya seguirá arrastrantse penosamente, mentres no tingui energia pera traure's del damunt el pes que 'l aclapara. Y molts dels mateixos que

alabavan als voluntaris—en Maura, en Moret y altres—s' hi carregan sobre d' aquest pes.

Lo que més s' ha notat es que fa falta un Prim. Y no sols el Prim de Castillejos y de Tetuán, sino també 'l Prim de la Revolució, el Prim dels tres jamays.

Espanya, pera salvarse, busca un Prim... y no troba més que *groixuts*, homes engorronits, panxuts, servils, sense una vibració que 'ls alenti, sense una esperansa de indignació patriótica que brilli en els seus ulls y cali foch als polvorins de l' ánima popular.

Però un día ó altre trobará lo que li falta, puig no es possible que un poble 's resigni a anularse per sempre més, a morir vergonyosament, per no haver sapigut apelar als medis de salvarse, per no haver volgut ser previsor y enérgich.

PEP BULLANGA

LA LLUYTA DE DEMÀ

NA vegada més es cridat el poble a fer us de la seva soberania. Una vegada més la ley el convida a enviar els seus representants al govern y administració dels municipis, organismes que son la base de la nacionalitat.

Desdenyar aquesta invitació fora insensat y suicida. Renunciar a fer us del dret electoral, constituheix una falta imperdonable. Segons com se mira més que de un dret, se tracta de un deber, y ningú que de bon ciudadá vulgui méreixer el nom, se pot descartar al seu cumpliment.

Enhorabona certas classes socials que viuen empantanegadas en sos egoismes, se mostrin apáticos per tot quan afecta a la vida pública y no donguin un sol pas, sempre que aquest pas no 'ls haja de produhir directament un benefici personal. Pero las classes populars tan desvalgudas, no poden obrar aixís, per que la seva sort está íntimament unida a la sort de la colectividad, y tant més fortas serán y tant més respectadas, quant més influheixin en la política del país.

Al poble dirigim, donchs, principalment las nostras excitacions. Prengui consell de la seva conciencia y compleixin sempre com a bó. No renuncihi per res del mon, a un dret que 'l dignifica y que ben exercit representa una gran forsa aplicada a la seva redempció. Voti avuy, voti demá, voti sempre. Las lluytas dels comicis—que no excluheixen las altras, sino que pel contrari las preparan—tenen una finalitat altament propicia al progrés de las nacions. Son la expressió efectiva de la soberanía popular.

Baix aquest punt de vista elevat deu considerarse sempre tota elecció de representants del poble, lo mateix els destinats a anar als Cossos colegiados, que als que tenen senyalat el seu lloch en las Diputacions Provincials y 'ls Ajuntaments.

Interessa de una manera especial que no sols tinguin la representació dels ciudatans que 'ls honran ab la seva confiansa, sino que ademés siguin també representants de las ideas... y més encare de las ideas que de las personas.

Aixís ho demanda el funcionament de la política, qu' exigeix, pera donar resultats beneficiosos, l'organización de grans colectivitats, unidas per la comunitat de sentiments y aspiracions.

Es molt perillós lluytar sense una sólida organi-

El ministeri de las ánimas

Combatuts per totes bandes,
tips de ranxo... y de bolets,

¡prepareu cóm se cargolan!
¡mireu cóm creman, pobres!

ENDEVINALLAS

XARADA

SOBRE LAS CRIADAS

Avants aquí á Barcelona
molts senyors de casas ricas
tenfan una costum
d' ensenyar á la familia
de parlar en *hu-dos-versa*.

A voltas se dava 'l *prima*
que tenfan la criada
de una casa de masia,
que costava d' ensenyar
més la parla clara y fina
de Cervantes que de fer
una sopa de lletias,
y avants no estava *total*
s' hi feya vella la *nyinya*.

Doble-sis-cinch condició
de catalana, entenía
tot seguit *platos, cazuelas,*
vino, pan, fruta, salchicha,
pro no li cabia al cap
el dir als fasols *judias,*
y als ciurons dirlos *garbanzos,*
berenenas d' alberginias,
tocino á la cansalada
y *faldas* á las *faldillas.*

La pobra suava 'l kilo
(verbi-gracia, lliura y mitja)
quan sa mestressa á la plassa
la enviava ab la cartilla
del que tenia de dur
pel servey de la familia.

Pero com que no son tontas
las minyonas d' avuy dia,
á copia d' aná á la compra
de la teca, 's fan amigas
y ab ellas aprenen més
que ab els amos que las guían,
tant, que al cap de poquet temps
ja saben de fer las *sisas*
sens que ho coneguin els amos
quart las mestressas més *vivas.*

FALÓ XRLIVELÁ

MUDANSA

Ves si t' estimo
reyna del cor
que 't donarfa
si precís fos
en tot d' apuro
la sanch del tot.

J. COSTA POMÉS

TRENCA-CLOSCAS

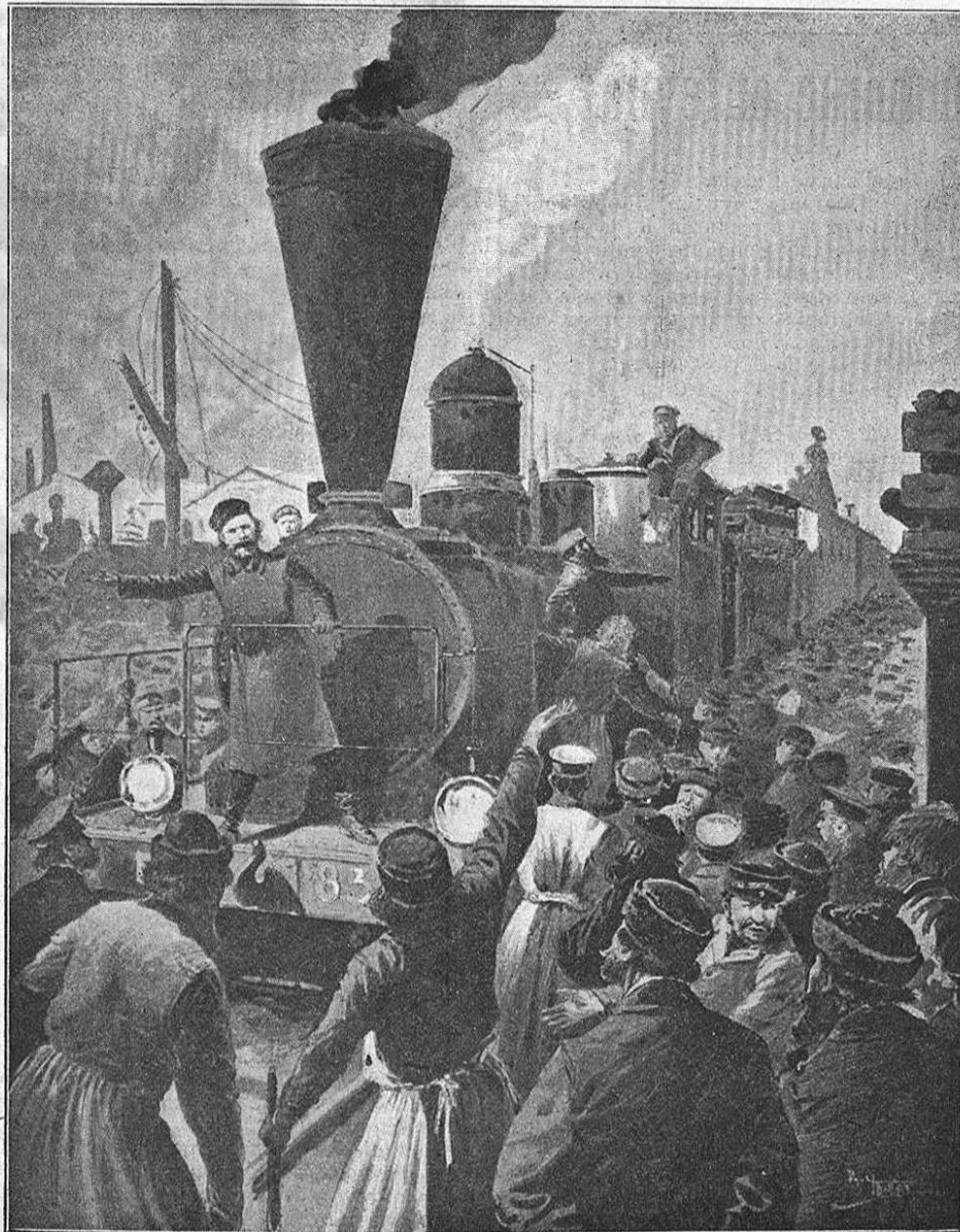
ODON TEJAJ

IRUN

Formar ab aquestas lletras degudament combinadas el
títul d' un drama castellá.

A. CARARACH

La revolució á Russia

Huelguistas deturant un tren á prop de Moscou.

(D' una ilustració francesa.)

COPA NUMÉRICA

- 1 2 3 4 5 6 7 8.—Nom de dona.
- 1 8 6 5 6 6 8.—Poble catalá.
- 3 2 4 1 8 3.—Temps.
- 5 6 5 4 8.—Nom de dona.
- 6 6 2 1 8.—Animal de ploma.
- 1 8 3 3 2.—Vehicul.
- 1 8 3 8.—Part del cos.
- 2 6 7.—Combustible.
- 3 5.—Nota musical.
- 1 8 3 4.—Aliment.
- 1 8 4 8 3 7.—Aucell.

E. ORDANYÁ B.

GEROGLÍFICH

NA I NAT
× EN

A. LLAURADÓ MONSERRAT

CORRESPONDENCIA

Caballers: Lolita de Reus, Miquel Serrats y Camps,
Xech de Llansá, Pep Llissera, Miquel Planas, Neff Rue
Xippó, J. de S., Caradó Cren, El Noy de la Marcelina,
R. Torner y Ribó, Josepet de Poboleda y Noy de Palle
já, el Faigcs; Careixen de valor.

Caballers: Enrich Bofill, A. Cararach, Panallons, Fe
de la Flor, Daniel Roig, y Musclus: S' aprofitarán.

Caballer: Quimet Cucurella: Aquest vers 'sembla fet
d' un de Mataró.—R. del S.: Aixó de la nit de nuvis re-
sulta algo escabros.—Victor (jove): Massa jove y poch
Victor.—Victor Duval: No, senyor; no es del nostre
agrado.—Un que no comprará LA CAMPANA si no li ad-
meten el treball: Donchs ja pot comensar á fer guardio-
la.—Primerench: Quan siga més assahonat ja 'ns avisará.
—R. de la Galera: No crech que hi siga á temps.—
A. Tarp Reugalajra: Es defectuosa.—Pau Clariana: No
'ns xoca, veliaquí.—Samuel Gran é Irurueta: Hi ha algu-
na tara. Per exemple: *promesa* y *depressa* no han sigut
may consonants. Las demás no van mal.—Barrils: No 'ns
convé.—Lleó Vila y Huguet: Gracias.—Aleix Volelil:
Igualment.—J. Costa y Pomés: Rebut y entra en carte-
ra.—J. Montabliz: L' epigrama té poca picardia, y es un
anunci que agrahím pero que no aprofitem per rahons de
modestia.—Manel Noé: Tenen condicions y no 'm sem-
blan despreciables. En ff. vourém.—J. C., S. V., P. C.,
y M. T.: No podém publicar las cartas rebudas, per varis
motius.

Important

Está ja en preparació l' ALMANACH de
La Campana de Gracia
PERA L' ANY 1906

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer
del Olm, número 8

Tinta Ch. Lorilleux y C.